

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Pf.II.20.552/2019/8. szám

A Szegedi Ítéltábla a Litresits Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Litresits András) által képviselt felperesnek - a Bacsek György Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Bacsek) által képviselt alperes ellen sajtó-helyreigazítás elrendelése iránt indított perében a Szegedi Törvényszék 2019. október 10. napján kelt 7.P.21.161/2019/9. számú ítélete ellen az alperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés alapján lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, a megfellebbezett rendelkezéseit **részben megváltoztatja** és az elsőfokú bíróság által közzétenni rendelt helyreigazító közlemény első mondatát mellőzi.

Mellőzi továbbá annak megállapítását, hogy a peres felek eljárási költségeiket maguk viselik és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 46 470 (negyvenhatezer-négyszázszetven) Ft elsőfokú perköltséget.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 66 871 (hatvanhatezer-nyolcszázhetvenegy) Ft fellebbezési eljárási költséget.

A feljegyzett 48 000 (negyvennyolcezer) Ft fellebbezési eljárási illetéket, valamint a szintén feljegyzett 8495 (nyolcezer-négyszázkilencvenöt) Ft csatlakozó fellebbezési eljárási illetékből 1869 (ezernyolcszázhatvankilenc) Ft-ot a **(M.) Zrt** (egyéb érdekelt), míg a csatlakozó fellebbezés 6626 (hatezer-hatszázhuszonhat) Ft illetékét a felperes köteles megfizetni az állami adóhatóság felhívására a Magyar Államnak.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes a Magyar Szocialista Párt tagja, európai parlamenti képviselő.

Az alperes kiadásában megjelenő **(internetes sajtótermék neve)** online sajtótermék 2019. március 19. és a 2019. március 20. napján megjelent írásaiban arról tudósított, hogy a **(cég neve)** vezetőjének, **(vezető neve)-nak** az elmondása szerint az általa vezetett gazdasági társaság finanszírozta a felperes **(városrész megnevezése)** házának a felújítását több tíz millió forint értékben annak ellentételezéseként, hogy a felperes a céget megrendelésekhez juttatta.

A közlések kapcsán a peres felek között sajtó-helyreigazítási per indult, amelyben a Szegedi Törvényszék P.20.615/2019/12. számú ítéletével az alábbi helyreigazítási közlemény közzétételére kötelezte az alperest.

„Helyreigazítás:"

„felperes neveről valótlanságokat híreszteltünk a **(internetes sajtótermék neve)** sajtótermékben **(cég vezetője neve)** alapján."

„A 2019. március 19. napján megjelent cikkben: **(cég vezetője neve)**: A **(cég neve)** finanszírozta **(felperes neve)** házfelújítását, **(polgármester neve)** visszatartott fél milliárd forintot a villamosprojektnél" című cikkünkben **(cég vezetője neve)** alapján valótlánul híreszteltük, hogy a **(cég neve)** azzal hálálta meg felperes neve segítségét, hogy finanszírozta háza felújítását, ami kb. 30-40 millió forintba kerülhetett."

„A 2019. március 20. napján megjelent cikkben: „Kormánypártok: felperes leánykori neve válaszoljon - a **(cég neve)** pénzen újította fel a házát?" című cikkünkben **(szóvivő neve)** KDNP frakció szóvivője alapján valótlánul híreszteltük, hogy a **(cég neve)** 30-40 millió forint értékben újította fel felperes neve házát."

„A 2019. március 20. napján megjelent cikkben: „Eljött az elszámolás ideje! - **(felperes neve)** valljon színt a házfelújításának pénzügyéről, de **(polgármester neve)**-neknek is tisztáznia kell magát" című cikkünkben a **(település 1. neve)**-i FIDESZ közleménye alapján valótlánul híreszteltük, hogy felperes házának felújítását a **(cég neve)** finanszírozta egy közbeiktatott cégen keresztül." Kötelezte a (...) Kiadó Zrt.-t, hogy fizessen meg a felperesnek 377 474 Ft perköltséget és az államnak 36 000 Ft eljárási illetéket.

Az alperes fellebbezése alapján eljáró Szegedi Ítéltábla a Pf.I.20.333/2019/4. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az elsőfokú bíróság által közzétenni rendelt helyreigazító közlemény első mondatát mellőzte. Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a (...) Kiadó Zrt.-t, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 101 600 Ft másodfokú perköltséget, míg az állam javára 48 000 Ft másodfokú eljárási illetéket. Az elsőfokú bíróság ítéletét érdemben helyesnek ítélte azzal, hogy az elsőfokú bíróság által közzétenni rendelt helyreigazító közlemény első mondatából nem állapítható meg a sérelmes közlemény mely tényállítása valótlán.

Az alperes szerkesztésében megjelenő [<http://www.\(internetes sajtótermék neve\)>](http://www.(internetes sajtótermék neve)) internetes sajtótermékben 2019. augusztus 2-án a következő írás került közreadásra:

„Az ítélet jogerős: a **(sajtótermék neve)** nem híresztelt valótlanságot a szocialista felperesről- a Szegedi Ítéltábla jogerős ítélete szerint a **(sajtótermék neve)** nem híresztelt valótlanságot felperes szocialista politikusról. De tévedtünk: nem **(városrész neve)**re, nem is **(település 2. neve)**be, hanem **(település 3. neve)**-rara mehetett a **(cég neve)** pénze.

„felperes neveről valótlanságot híreszteltünk a **(internetes sajtótermék neve)** sajtótermékben **(cég vezetője neve)** alapján." Ez az a mondat, amit a Szegedi Ítéltábla jogerős döntése szerint a **(internetes sajtótermék neve)**-nak nem kell közzétennie. Most itt mégis megteszük, mert a bíróság ítélete alapján vélelmezhető, hogy ez a mondat nem állta ki a próbát. Azaz a jog útvesztőjéből a hétköznapi értelmezésre kanyarodva: a **(internetes sajtótermék neve)** nem híresztelt valótlanságokat felperes neveről.

Egy hónapok óta tartó tárgyalássorozat végére tett mos pontot a táblabíróság ezzel az ítéletével. felperes neveről, a **(városrész megnevezése)** házáról, valamint a **(cég neve)**hez fűződő viszonyáról korábban több cikket is írtunk, ami persze nem tetszett a szocialista politikusnak. Lapunknak nyilatkozott először az építőipari vállalat korábbi vezére, akit a Szegedi Járásbíróság 6 év börtönbüntetésre ítelt. **(cég vezetője neve)** több erős állítást is megfogalmazott a két hosszú interjúbán. **(cég vezetője neve)** akkor elmondta, hogy a szocialista képviselő több pályázaton is segített nekik, másrészt az ő segítségével kerültek be a **(konzorcium neve)** konzorciumba egy spanyol multicég alá. Részleteket azonban nem árult el arról, így nem is sikerült megtudniuk, hogy felperes neve kérte-e a házfelújítást, vagy ők ajánlották fel neki. Azt azonban elmondta, hogy egy közvetítő cégen keresztül finanszírozták a felújítást.

A szocialista politikus perre vitte a dolgot és a Szegedi Törvényszék első fokon helyreigazításra kötelezte a **(internetes sajtótermék neve)**-t, azaz a **(sajtótermék neve)** weboldalát. Az ítéletábra azonban másodfokon megváltoztatta az ítéletet oly módon, hogy az **(felperes neve)** által eredetileg megjelenésre követelt helyreigazítás 4 mondatából a legfontosabbat, a **(sajtótermék neve)** fellebbezésének igazat adva kihúzta. A megmaradt 3 mondatban egy közös részlet van, ez pedig a **(városrész megnevezése)** ház. Ez tehát azt sejteti, hogy **(cég vezetője neve)** kijelentései a **(városrész megnevezése)** ház említésén kívül igazak lehetnek. Csak a **(városrész megnevezése)** ház nem."

Ezt meghaladóan beszámolt arról, hogy a **(cég neve)** ügy másik vádlottjának, **(személy neve)-nak** a vallomása is megerősítette **(cég vezetője neve)** állítását.

Ezt követően az alperes 2019. augusztus 3. napján közreadta a jogerős ítélet alapján a helyreigazító közleményt az ítéletábra által meghatározott tartalommal.

A felperes a fenti cikk kapcsán ismételt helyreigazítási kérelemmel fordult az alpereshez, amelyet elektronikus üzenetként 2019. augusztus 31. napján az alperes átvett, azt nem teljesítette.

A felperes keresetében az alperest az előtte mint sajtószerv előtt indított előzetes eljárásban általa előterjesztett helyreigazító közlemény közzétételére, a egyéb érdekelt-t pedig a perköltség viselésére kérte kötelezni. Hangsúlyozta, az alperes jogerősen elvesztette az felperes neve által a **(cég vezetője neve)** volt **(cég neve)** igazgatóval készített interjúkkal kapcsolatos 3 cikk miatt kezdeményezett sajtóper, az alperes által 2019. augusztus 2. napján megjelentett cikkben közölt ezzel ellentétes állítás valótlan. Jogállításként hivatkozott a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. (továbbiakban: Smtv.) 4. § (3) bekezdésére, 12. §-ára, valamint a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. tv. (továbbiakban: Pp.) 496. § (1) bekezdésében foglaltakra.

Az alperes ellenkérelmében írt elsődleges alaki védekezése szerint nem állapítható meg az előzetes eljárás kezdeményezésére, valamint a perindításra nyitva álló határidő megtartottsága. Erdemi védekezésében a kereset elutasítását kérte, hangsúlyozva, hogy a felperes közszereplőnek tekinthető, túrési kötelezettségét nem haladják meg a vitatott híresztelések. Hivatkozott továbbá arra, hogy a helyreigazítási kérelem nem felel meg a PK. 15. sz. állásfoglalás tartalmi és formai elemeinek, mivel nem azonos a sérelmezett közlésekkel. A PK. 12. számú állásfoglalásra utalva kiemelte, a cikkben írt következtetések valós tényeken alapulnak, ezért az helyreigazítás tárgya nem lehet. Hangsúlyozta, a cikkben írt állításokat nem lehet általánosságban sérelmezni, csak konkrétan megfogalmazott helyreigazítás rendelhető el. Kiemelte, önmagában az, hogy a sajtóperben a tanúvallomásokat a bíróság miként értékeli, nem teszi valótlaná az újságírói következtetést. Kifogásolta, hogy a felperes által valósnak ítélt tények közreadásának módja nem felel meg a jogszabályi követelményeknek és a PK. véleményben írtaknak.

„Hírportálunkat a Szegedi Törvényszék P.21.161/2019/9. számú ítéletével a következők közlésére kötelezte

„Helyreigazítás: Valótlanságokat állítottunk a szocialista felperes neve által kezdeményezett sajtóperünkkel kapcsolatban:

Ezzel szemben a valóság az, hogy szerkesztőségünk jogerősen elvesztette az felperes neve által a **(cég vezetője neve)** volt **(cég neve)** vezérigazgatóval készített interjúnkkal kapcsolatos 3 db cikkünk miatt kezdeményezett sajtópert, ezért 2019. augusztus 3. napján tettük közzé a Szegedi Ítéltábla által érdemben helybenhagyott helyreigazítást."

Az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést, abban elsődlegesen az ítélet megváltoztatásával a kereset teljes elutasítását kérte, míg másodlagos fellebbezése a helyreigazító közlemény tartalma tekintetében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatására irányult. A másodfokú bíróságtól gyakorolni kért felülbírálati jogkörként a Pp. 369. § (3) bekezdésének a)-d) pontjait jelölte meg. Az alaki kifogást tartalmazó elsődleges fellebbezése kapcsán vitatta, hogy a helyreigazítási kérelem az alpereshez megérkezett. Kiemelte, a pert megelőzően a felperes a helyreigazító közleményt

elektronikus levélben az alperesi jogi képviselő részére is megküldte, aki azonban az elektronikus levél megérkezése időpontjában nem volt az alperes meghatalmazottja, így a részére kézbesített levél joghatás kiváltására nem volt alkalmas. Hangsúlyozta, a Pp. 495. § (1) bekezdésében megjelölt, a helyreigazító közlemény közzétételére vonatkozó 30 napos határidő anyagi jogi jellegű, jogvesztő határidő, azaz a helyreigazítást kérő iratnak e határidőn belül kell a sajtószervezet megérkeznie. A felperes a szerkesztőség 18 tagja részére küldte meg elektronikus levélben a helyreigazítási kérelmet, akik annak átvételére nem voltak jogosultak, ugyanakkor a felperes nem csatolt olyan iratot, amiből megállapítható lenne, hogy a kérelmét a szerkesztőség@(**internetes sajtótermék neve**) <mailto:szerkesztőség@(**internetes sajtótermék neve**)>, az online@(**internetes sajtótermék neve**) <mailto:online@(**internetes sajtótermék neve**)> címekre is eljuttatta. Hangsúlyozta, a felperes által a periratok közé F/4. alatt becsatolt iratok nem alkalmasak annak igazolására, hogy az elektronikus levél megérkezett az alpereshez, emellett annak e-mail-ben való továbbítása nem alkalmas a joghatás kiváltására. Az elektronikus aláírás kizárólag a megküldő személyét hitelesíti, a kézbesítés megtörténtét nem támasztja alá, ily módon az elektronikus irat a helyreigazítási kérelemhez fűzött alaki követelményeknek nem felel meg. Ebből következően a Pp. 495. § (1) bekezdése szerinti előzetes eljárás szabályszerűen nem került lefolytatásra, s miután ez a keresetindítás feltétele, így ennek hiánya a kereset elutasítását eredményezi. Másodlagos fellebbezésében kifogásolta a helyreigazító közlemény első mondatát, mivel az álláspontja szerint nem felel meg a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. tv. (Smtv.) 12. § (1) bekezdésében és a Pp. 495. § (1) bekezdésében foglaltaknak, abból ugyanis nem tűnik ki, a sérelmes közlemények mely tényállítása valótlan.

A felperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet perköltség viselésére vonatkozó rendelkezése megváltoztatását és a egyéb érdekelt kötelezését kérte a költségjegyzékben feltüntetett perköltség 90 %-a, azaz 212 393 Ft elsőfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § c) pontjában jelölte meg, utalva arra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen alkalmazta a Pp. 83. § (2) bekezdésében foglaltakat. Kiemelte, az elsőfokú eljárásban a perköltség igénye 92 939 Ft-tal meghaladta az alperes költségigényét (143 053 Ft), e különbség nem jelentéktelen, s miután a felperesi költségigény nem volt eltúlzott, így még egyenlő arányú pernyertesség-pervesztesség esetén is megilleti a fenti összegű perköltség. Álláspontja szerint azonban a pernyertesség-pervesztesség aránya 10-90 %-ban határozható meg rá nézve kedvezőbben, perköltségigénye pedig nem tekinthető eltúlzottnak.

Fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet csatlakozó fellebbezéssel nem érintett rendelkezései helybenhagyására irányult. Álláspontja szerint az alperes alaki kifogást tartalmazó fellebbezése érdemi elbírálásra alkalmatlan a Pp. 500. § (2) bekezdése g) pontjára tekintettel. Kiemelte, a helyreigazítási kérelmét az impresszumban megjelölt alperesi e-mail címekre megküldte, azt fokozott biztonságú aláírással látta el. Érdemben az elsőfokú ítéletet és annak indokait helytállónak ítélte. A másodfokú perköltségét a csatlakozó fellebbezés és az ellenkérelem tekintetében összesen 127 000 Ft-ban határozta meg.

Az alperes ellenkérelmében a csatlakozó fellebbezéssel érintett elsőfokú ítéleti rendelkezések helybenhagyását kérte. A másodfokú tárgyaláson hivatkozott arra, hogy a felperes által felszámított költség eltúlzott.

A fellebbezés és a csatlakozó fellebbezés kisebb részben alapos.

Az alperes elsődleges fellebbezésében megjelölt eljárási kifogásra tekintettel az ítélőtáblának mindenekelőtt azt kellett vizsgálnia, hogy fennállnak-e a sajtó-helyreigazítási per jogszabályi

feltételei. A Pp. 495. § (1) bekezdésében foglaltak szerint az érintett személy az általa vitatott közlemény közzétételétől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül írásban kérheti a média szolgáltatótól a sajtótermék szerkesztőségétől (a sajtószervtől) a helyreigazítást. Amennyiben a fentiek szerinti előzetes eljárás eredménytelen, azaz a sajtószerv a helyreigazítás közzétételére irányuló kötelezettségét nem, vagy nem a helyreigazítási kérelemnek megfelelően teljesíti, a helyreigazítást igénylő a Pp. 496. § (1) bekezdésében foglaltak szerint pert indíthat. A keresetlevelet a közlési kötelezettség utolsó napjától számított 15 napon belül kell benyújtani (Pp. 496. § (3) bekezdés).

Az alperes az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmében arra hivatkozott, hogy a keresetlevél és annak mellékletei alapján nem állapítható meg, hogy a felperes benyújtotta-e a 30 napos határidőn belül a helyreigazítási kérelmét, illetve a további 15 napon belül a keresetét. Az ellenkérelemben az alperes akként fogalmazott: nincs tudomása arról, hogy a Pp. által előírt 30 napos előzetes eljárás, illetve a keresetindítási határidő megtartásra került-e. Ebből a megfogalmazásból az a következtetés vonható le, hogy az alperes nem azt vitatja, hogy a helyreigazítási kérelem hozzá megérkezett, kizárólag a határidők megtartását teszi kétségessé. Nem tett ettől eltérő nyilatkozatot a perfelvételi tárgyaláson sem, amikor az elsőfokú bíróság a fentiek szerint rögzítette az ellenkérelem tartalmát.

Ezzel szemben a fellebbezésében már arra hivatkozott, hogy a felperes e-mail-ben továbbított helyreigazítás iránti kérelme nem érkezett meg hozzá, azt a felperes által az elsőfokú eljárás során F/4. alatt csatolt iratok nem igazolják, egyebekben állította, hogy a felperes e-mail formájában joghatályosan nem is kérhetett helyreigazítást. Kifogásolta, hogy a felperes a szerkesztőség minden tagjának megküldte a helyreigazítási kérelmet, holott a címzettek közül legfeljebb **(szerkesztő neve)** szerkesztő lett volna jogosult annak átvételére.

A fentiekből megállapítható, hogy míg a felperes az elsőfokú eljárásban előterjesztett ellenkérelmében csupán a határidők betartását kifogásolta, ezzel szemben fellebbezésében a kézbesítés tényét és azt vitatta, hogy az e-mail formájában való kézbesítés joghatályosnak tekinthető-e. Ez utóbbi fellebbezési érvelés azonban ellenkérelem - változtatásnak minősül, (Pp. 7. § 4. pont a) alpont) amelyre azonban a Pp. 500. § (2) bekezdés g) pontja alapján nincs jogszabályi lehetőség, emiatt annak érdemi vizsgálatára nem kerülhet sor.

Megjegyzi az ítéletábra, a következőes bírói gyakorlat szerint nincs akadálya, hogy a fél a sajtó-helyreigazítási kérelmét e-mail formájában küldje meg a sajtószerv részére. A keresetlevél mellékleteként csatolt iratok (F/4.) alkalmasak annak igazolására, hogy az alperesi szerkesztőséghez a helyreigazítási kérelem a 30 napos határidőn belül megérkezett, azt ugyanis a szerkesztő **(szerkesztő neve)** átvette. Erre figyelemmel nem volt akadálya, hogy az elsőfokú bíróság a keresetet érdemben vizsgálja.

Ami a fellebbezés helyreigazítás érdemét érintő érvelését illeti, azzal az ítéletábra egyetért. Az alperes fellebbezésében kizárólag a helyreigazító közlemény első mondatát sérelmezte, kérte annak mellőzését. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése a sajtóhelyreigazításra alkalmas közlemény alakját és tartalmát nem határozza meg, akként rendelkezik, hogy a helyreigazító közleményből ki kell tűnnie a sérelmes közleménynek mely tényállításai valótlan, a közölt valótlan tényeket a helyreigazító közleményben azonosítani kell. Az elsőfokú bíróság által közzétenni rendelt helyreigazító közlemény első mondata azonban e követelménynek nem felel meg. Az önállóan került megfogalmazásra, nem utal arra sem, hogy összefüggene valamilyen módon a helyreigazító közlemény további részeivel, amelyek viszont már pontosan tartalmazzák, hogy a közlések mely tényállításai valótlanok. Ebből következően a helyreigazító közlemény első mondata szükségtelen, egyebekben a felperes által megfogalmazott helyreigazító közlemény szövegében sem szerepel.

Ezért az ítélet tábla e körben az alperes fellebbezésének helyt adva a helyreigazító közlemény ezen sérelmezett kitételét mellőzte.

A felperes a perköltségre vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezés tekintetében terjesztett elő csatlakozó fellebbezést, amelyet az ítélet tábla részben ítelt alaposnak. Arra tévesen hivatkozik a felperes, hogy a pervesztesség-pernyertessége aránya rá nézve kedvezőbben 90-10 %-ban határozható meg. Érvelése nem foghat helyt ugyanis a helyreigazító közleménynek nem csupán a felperes által megjelölt első mondata, hanem a tanúvallomások értékelését tartalmazó nyilatkozatot érintő része is alaptalannak bizonyult. Az ítélet tábla a fentiekben kifejtettek szerint mellőzte a helyreigazító közlemény első mondatát, így helyes az elsőfokú bíróság megállapítása, miszerint a peres felek pernyertessége-pervesztessége aránya közel azonosnak tekinthető. A Pp. 83. § (2) bekezdése a részleges pernyertesség esetén megállapítható perköltség összegéről rendelkezik akként, hogy amennyiben a pernyertesség és pervesztesség aránya közötti különbség, valamint a fél és az ellenfél javára meghatározott perköltségek összege között a különbség nem jelentős, úgy egyik fél sem köteles a perköltség megtérítésére. A felperes az elsőfokú eljárásban előterjesztett költségjegyzékében az elsőfokú eljárással összefüggésben felszámított perköltség igényét 235 992 Ft-ban határozta meg, míg az alperes által érvényesíteni kívánt elsőfokú költség összege 143 053 Ft volt. A felperes, illetve az alperes által felszámított perköltség különbözete 92 939 Ft, amely - az egyenlő arányú pernyertességük-pervesztességük figyelembevételével - nem tekinthető jelentéktelennek, ezáltal nem hagyható figyelmen kívül. Erre figyelemmel a felperes igényt tarthat a különbözeti összeg $\frac{1}{2}$ részére, azaz 46 470 Ft-ra. Erre tekintettel az ítélet tábla a perköltség viselésére vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezést mellőzte és az alperest kötelezte 46 470 Ft elsőfokú perköltség megfizetésére. Az alperes az elsőfokú eljárásban a felperesi költség felszámítást nem tette vitássá, a másodfokú eljárásban tett erre vonatkozó nyilatkozata ezért ugyancsak ellenkérelem-változtatásnak minősül, amelyre a kifejtettek szerint nincs jogszabályi lehetőség.

A kifejtettek figyelemmel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta.

Az alperes fellebbezése a helyreigazító közlemény első mondatának mellőzése ellenére megalapozatlannak bizonyult, az az érdemi döntésen nem változtatott, így a felperest a fellebbezés tekintetében teljes egészében pernyertesnek kell tekinteni. A felperes a másodfokú eljárásban előterjesztett költségjegyzékében az alperesi fellebbezéssel kapcsolatos költségigényét 72 200 Ft-ban határozta meg, amelyre megalapozottan tarthat igényt. A csatlakozó fellebbezése annak pertárgyértékéhez képest (212 393 Ft) 22 %-ban bizonyult megalapozottnak, így a csatlakozó fellebbezéshez kapcsolódóan megjelölt 50 800 Ft költségigénye 22 %-a, azaz 11 176 Ft ítélt meg javára. Az alperes a fellebbezési eljárás során csatolt ugyan költségjegyzéket, azonban megbízási szerződést - amely a költségfelszámítás alapját képezné - nem. Erre figyelemmel a javára ügyvédi munkadíj megállapítására nem kerülhet sor, annak felszámítására a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet alapján sem jogosult. Az alperes kizárólag a 2019. november 20. napján tartott tárgyalással kapcsolatos útiköltség igényt (16 505 Ft) érvényesítheti megalapozottan, ez ugyanis a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a felperes által szükségtelenül okozott költség, a felperes ugyanis a per tárgyalására szóló elektronikus úton továbbított idézést nem töltötte le, az alperes pedig a tárgyaláson megjelent. Ebből következően a felperes az alperesi jogi képviselő e tárgyaláson való részvétele kapcsán felmerült útiköltségének megtérítésére a pernyertességtől-pervesztességtől függetlenül köteles. A felperest megillető, a fentiek szerint kiszámított 83 376 Ft-ba beszámítva az alperes 16 505 Ft összegű útiköltség igényét a felperes javára megítélhető másodfokú perköltség összege 66 871 Ft, amelynek megfizetésére az ítélet tábla a Pp. 83. § (1) bekezdése és 499. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperest.

Az alperes fellebbezése sikertelenségére figyelemmel viselni köteles egyrészt az ahhoz kapcsolódóan felmerült fellebbezési eljárási illetéket, továbbá a csatlakozó fellebbezési eljárási illeték 22 %-át, azaz 1869 Ft-ot, míg a csatlakozó fellebbezési illeték 78 %-át, azaz 6626 Ft-ot a felperes köteles megfizetni a Magyar Államnak (Pp.101. § (1) bekezdés, 102. § (1) bekezdés).

Szeged, 2019. december 4.

Zanócné dr. Ocskó Erzsébet sk.
a tanács elnöke

. Lengyel Nóra sk.
előadó bíró

Dr. Tolna András sk.
táblabíró